

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Кіровоградська область
бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

СТО ДНІВ НАД ПЛАНЕТОЮ

У робочому графіку польоту Володимира Ляхова і Валерія Рудина 5 червня не відзначено ніякими особливими подіями. І проте на лінії зв'язу Земля-орбіта панувала урочиста обстановка. Космонавти завершили сто днів польоту. Уже другий екіпаж в історії космонавтики перейшов стоденний рубіж.

У космос першими пішли в цей день послання не тільки святого, а й ділові. Представники міністерств сільського господарства, геології, нафтової промисловості, лісового господарства, які працюють у Центрі керування польотом за програмою вивчення природних ресурсів, повідомили, що результати спостережень і зйомок з борту «Салюта-6» уже дають добрі плоди.

Для медиків космонавт, який пропрацював поза Землею більш як два місяці, — це людина, що вийшла на «плато невтоможності». Відсутність звичного земного тяжіння їй не тільки не завдає, а й приносить відчуття повної фізичної свободи, легкості в рухах.

Екіпаж, — сказав керівник медичного забезпечення експедиції А. Єгорєв, — дисує нас високою працездатністю, сталим станом духу. Звичайно, разом з спеціалістами, які керують польотом, ми робимо все для того, щоб у хвилини дозвілля у космонавтів не виникло почуття відірваності від Землі, від дому. Регулярні переговори з друзями, розмови по телебаченню з сім'ями, музичні передачі — все це сприяє доброму настрою космонавтів. Ані 5 червня пізно ввечері почнуть 101-у добу роботи над планетою.

М. ЖЕЛІЗНОВ.
(Спец. кор. ТАРС).

Центр керування польотом.

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 67 (2639). ЧЕТВЕР, 7 ЧЕРВНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ

Відбувся пленум обкому комсомолу. Пленум розглянув питання «Про завдання комсомольських організацій області, які випливають з постанови пленуму обкому Компартії України від 13 квітня 1979 року по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, липневого (1978 року) Пленуму ЦК КПРС, жовтневого (1976 року) Пленуму ЦК Компартії України про розвиток спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва».

З доповіддю виступив перший секретар обкому комсомолу О. Скідко.

На пленумі виступили: перший секретар Олександрівського райкому комсомолу Н. Корovina, перший секретар Онуфріївського райкому комсомолу К. Данов, учениця Кіровоградської середньої школи Долинського району Т. Осипова, перший секретар Кіровоградського міського комсомолу Я. Бондар, перший секретар Гайворонського райкому комсомолу О. Пересунько.

ко, заступник голови по роботі з молоддю колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району С. Брюховецька та інші.

У роботі пленуму взяв участь і виступив на ньому секретар обкому Компартії України Ф. П. Дзялук.

Пленум ухвалив відповідну постанову.

На пленумі було заслухано інформацію про виконання постанови пленуму обкому ЛКСМУ «Про роботу комітетів комсомолу області по підготовці гідного поповнення робітничого класу і колгоспного селянства у світлі рішень XXV з'їзду КПРС і листопадового (1977 року) Пленуму ЦК Компартії України».

З ПОЗИЦІЙ ВИСОКОЇ ВИМОГЛИВОСТІ

Учора в Будинку політичної освіти обкому Компартії України закінчилася робота обласний зліт комсомольських пропагандистів.

З доповіддю «Про підсумки політичного й економічного навчання комсомольців і молоді області в 1978—1979 навчальному році і завдання поліпшення ідейного загартовування працюючої молоді, підготовки до нового навчального року в системі комсомольського політичного й економічного навчання у світлі вимог постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» виступив секретар обкому ЛКСМУ України В. Мальцев.

Кращим пропагандистом, членом методичних рад з питань комсомольського політнавчання вручено Похвальні грамоти обкому ЛКСМУ України.

Ювілею Спілки — трудові рекорди молодих!

Робочий день членів механізованої ланки Анатолія Руденка нині починається зі сходом сонця. Господарі поля ведуть боротьбу за врожай цукрових буряків. Сумлінно трудяться члени ланки Василь Рябець, Віктор Гирба, Володимир Волошин, бо зобов'язали молоді механізатори на одиницю з 300 гектарів виростити по 300 центнерів солодких коренів.

І радіє бригадир тракторної бригади колгоспу імені Карла Маркса Малоєвсіньського району В. Ф. Сопілко, що працююча зміна хліборобська міцніє. А після екзаменів прийдуть на практику 14 дев'ятикласників. То теж — майбутні бригади.

На знімку: ланковий механізованої ланки по вирощуванню цукрових буряків Анатолій РУДЕНКО з напарником Василем РЯБЦЕМ.

Фото В. ГРИБА.

ЧЛЕН БРИГАДИ — КОСМОНАВТ

«Наша ударна праця — 60-річному ювілею Ленінського комсомолу України!» — так вирішили юнаки і дівчата Кіровоградського заводу друкарських машинок. Нещодавно, зібравшись на суботник, вони дали слово виконати виробничі завдання більш як на сто процентів. У святі праці взяли участь 4200 чоловік, з них понад 2230 юнаків і дівчат. Слюсарі-складальники Олена Оргатюк, Валентина Паньковська, Валентина Баранова та їхні товариші і подру-

ги з честю додержали слова: своє завдання виконали на 100,3 процента. Того дня молоді і старші робітники заводу випустили 87 друкарських машинок. Особливо відзначилася бригада обробки деталей електродвигунів друкарських машинок Сергія Хоренка. До складу свого колективу молоді зарахувала Героя Радянського Союзу льотчика-космонавта Владислава Миколайовича Волкова. Комсомольці виконали норму й за почесного члена бригади.

В. КОНОВАЛЕНКО,
секретар комітету комсомолу заводу друкарських машинок.

ЗБОРИ УХВАЛИЛИ

Ці збори були позачерговими. На порядку денному стояло одне питання: забезпечення кормів громадської худоби.

— Наближається наше велике свято — 60-річчя комсомолу України — сказала секретар комітету ЛКСМУ колгоспу «Октябрь» Ольга Володіна, — а найкращий спосіб відзначити свято, як говорив В. І. Ленін, — це зосередити увагу на ще не розв'язаних питаннях.

Комсомол оголосив творини своєю ударною справою. Корми, їх заготівля — найперша турбота сільської молоді. А надто — в умовах нинішнього року. Відкладати нагро-

мадження кормів на останній момент не можна. Ця думка домінувала у виступах шофера Сергія Горбаня, першого секретаря Знаменського міського комсомолу Володимира Сиромятникова, багатьох інших товаришів.

Молодь села Мошоринського вже має деякий досвід заготівлі кормів. Минувало року під час недільників та суботників юнаки і дівчата накосили чимало різнотрав'я, що дало змогу заготовити багато трав'яного борошна. В тому, що в господарстві було створено міцну кормову базу, велика заслуга молодих колгоспників.

Юнаки і дівчата проаналізували свою минулоріч-

ну роботу по заготівлі кормів, самокритично визнали, що тут було допущено певні недоліки. Скажімо, робота велася не систематично, не всі комсомольці знали свої завдання. Цього року молоді села вирішили не допускати торішніх недоліків. Для кращої організації заготівлі грубих і соковитих кормів збори затвердили комсомольсько-молодіжну ланку, до складу якої ввійшли трактористи Григорій Века, Василь Войчишин, Павло Мартиненко, Юрій Дубинко, Андрій Лучковець і шофери Сергій Горбань, Микола Кобець, Анатолій Рудман, Валерій Рудман.

Комсомольці підрахували, скільки господарству потрібно грубих, соковитих кормів, трав'яного вітамінного борошна. Виходячи з цього, визначили

конкретні завдання. Скажімо, кожен комсомолець повинен накосити і здати в колгосп не менше 50 кілограмів сіна. Всі разом заготовлять 30 тонн зеленої маси з різнотрав'я, 50 тонн сіна, 3 тисячі тонн грубих кормів, 400 тонн сінажу, 5 тисяч тонн силосу та багато інших кормів.

Завдання, яке поставили перед собою юнаки і дівчата, важливе, тому комітет комсомолу взяв виконання його під неослабний контроль. Члени комітету прагнуть добре організувати соціалістичне змагання на заготівлі кормів, систематично підбиваючи його підсумки, висвітлювати досвід переможців у «Біскавказі», інформаційних бюлетенях. Комітет комсомолу колгоспу вчасно повідомляє про успіхи кормодобувників у міському комсо-

молу для відзначення переможців трудового суспільства почесними грамотами і туристськими путівками.

Пожвавилась робота штабу «Комсомольського прожектора». «Прожектористи» стежать за якістю робіт, за зберіганням та ефективним використанням кормів. Де знаходяться недоліки, відразу розповідають про них у «Комсомольському прожекторі», добиваються дієвості своїх виступів.

Перші тонни кормів уже надійшли в господарство. Змагання за їх заготівлю ширяться. Дане слово комсомольці і молоді села тримають твердо. Кормів на зиму тварини матимуть у достатку.

А. КОРАДИМА,
заступник секретаря комітету комсомолу колгоспу «Октябрь» Знаменського району.

ЗА ПІДРУЧНИКОМ ШКІЛЬНОГО ЛІТА

Ось і знову прийшли довгожданий шкільний намінути, які обіцяють багато цікавих і захоплюючих справ. Учні приймають 24,5 тисячі таборів і дитячих екскурсійно-туристських баз, розташованих у мальовничих куточках республіки. Їх послугами скористаються близько п'яти мільйонів школярів, яких чекають зустрічі з цікавими людьми, походи по місцях слави радянського народу, вечори дружби біля піснерських вогнищ, спортивні змагання, спартакіади, малі олімпійські ігри. Повсюдно будуть проведені свята, фестивалі під девізом «За дитинство щасливе наше спасибі, рідна країно!», виставки, конкурси дитячих малюнків, плакатів, фотографій.

Гостинно відкрили двері понад 170 нових стаціонарних таборів праці і відпочинку, збудованих за рахунок підприємств, вперше прийняли юнаків-підлітків двадцять екскурсійно-туристських баз, розташованих у мальовничих куточках республіки. Майже 300 тисяч учнів поповнюватимуть свої знання, перевірятимуть сили і здібності у профільних таборах юних техніків, натуралістів, геологів, моряків, туристів, спортсменів, учасників художньої самодіяльності.

Великою популярністю користуються серед старшокласників табори праці і відпочинку, яких у республіці понад сім тисяч. В тому числі сімсот стаціонарних. Тут зможуть поглибити знання, розвинути інтереси з роботою на полях, фермах, у садах 675 тисяч дітей.

Літня чверть, девізом якої став дівинний поетичний рядок «Мій труд величається в труд моєї республіки», є органічним продовженням шкільної програми доповнює у виробничих трудових навчаннях, виборі професії.

(РАТАУ).

Якість нашої роботи: ідеологічне забезпечення жнив

ЯК І НАЛЕЖИТЬ ІНІЦІАТОРАМ

Восени минулого року механізатори колгоспу «Комінтерн» Бобринецького району звернулися до всіх хліборобів району із закликом часно і високоякісно підготувати техніку до весняних робіт і до збирання врожаю 1979 року. Завдалегідь підготувавши техніку, ініціатори подбали і про ідеологічне забезпечення жнив.

У кімнаті штабу поки що тихо. Та настане день, і вона перетвориться у справжній командний пункт боротьби за врожай ювілейного для комсомолу України року.

Члени штабу по організації соціалістичного змагання на жнивах-79 — керівники колгоспу, спеціалісти сільськогосподарства. Кожен із них уже знає свою ділянку роботи.

Секретар комсомольської організації колгоспу Нелія Самборська відповідає за оформлення засобів наочної агітації, доставку кореспонденції. Якщо інші члени штабу в певну силу почнуть працювати тоді, коли в бункер комбайна впадуть перші кілограми зерна нового врожаю, то Нелія трудиться з повним навантаженням уже сьогодні. Її робота, можна сказати, найпомітніша. Ось на стіні у приміщенні штабу, що розмістився в одній з кімнат будинку механізаторів першої тракторної бригади, оформлено «Комсомольський куточок». Тут

список членів комсомольського штабу «Жнива-79», план його роботи, пам'ятка «Прожекторів», стенд «Комсомольці на жнивах-79», чистий блокнот з аркуш «Блаклавки». Поруч — вимпелі «Кращому молодому комбайнерові», «Кращому молодому водієві», «Кращому молодому жнивареві». Вони чекають переможців. Тут же, на столі, покладені стрічки з написами: «Чемпіон жнив», «Кращий жнивар», «Чемпіон хлібоперевезень», «Призер хлібоперевезень». Біля них барвисті поштові листівки-подяки. Розгортаємо одну з них: «Шановний товаришу! Партійна організація, правління колгоспу, профспілка і комсомольська організація сердечно вдячні Вам за самовіддану працю в боротьбі за хліб.

Бажаємо Вам і Вашій сім'ї міцного здоров'я, благополуччя, нових успіхів у благородній праці на благо Вітчизни».

Нагороди чекають переможців.

Нещодавно механізатори рапортували про повну готовність до жнив зернових і спеціальних комбайнів, необхідних транспортних засобів, допоміжної техніки. Звіт вилітає у справжнє свято готовності до збирання врожаю. Механіки тракторних бригад Герой Соціалістичної Праці І. К. Гипляк, О. Г. Скиба, М. П. Качан склали рапорти про готовність техніки. Зроблено

багато. Варто поглянути на свіжо-пофарбовані красені комбайни, що немов зішли із заводського конвеєра, на пересувний агітвагончик, щоб перекопатися — все зроблено акуратно, на совість. Можна хоч сьогодні вирушати в поле.

На майданчику перед будинком механізаторів майорить на високій щоглі прапор. У період жнив його підніматимуть щодня на честь комбайнера, що досягне найбільшого намоту. Неподальше — стенд із соціалістичними зобов'язаннями. По 37 центнерів пшениці зобов'язуються зібрати механізатори з площі 932 гектари. Поруч ще один стенд. Тут повний список членів штабу по організації змагання. З нього можна зрозуміти структуру керівного органу жнив-79. Передбачено все — ідеологічну роботу, культурно-побутове обслуговування. Є інформаційний відділ, сількорівський пост, пости народного контролю і «Комсомольського прожектора». А ось списки двадцяти збірально-транспортних ланок господарства, об'єднаних у два загони. Організацію польових робіт продумано до деталей. Крім збірально-транспортних, є ще ланки побуту, протиножески. Вже сьогодні кожна людина в колгоспі знає свою конкретну ділянку роботи на жнивах. Отож і настрій членів комсомольського штабу «Жнива-79» Нелія Самборської, Анастасія Ланецького, Сергія Філіпенка, Миколи Томиленка та Анастасія Ягодницького підкреслено діловий: хоч сьогодні в поле!

М. НЕПОМНЯЩИЙ,
завідуючий відділом комсомольських організацій Бобринецького райкому ЛКСМ України.

Ганна Кривохатько вчиться в Новомиргородському зоотехнічному. Вона — відмінниця навчання, секретар комітету комсомолу. Особистим прикладом запалює своїх товаришів на відмінне навчання, активність у позаназальній роботі.
На знімку: Г. КРИВОХАТЬКО.
Фото М. ГЕЛЬМАНА.

У ГОСТЯХ НЕ ВДОМА

ГУРТОЖИТОК — Твій дім

В одому із затішних кварталів Кіровограда — на Комуністичному проспекті — розмістився гуртожиток педагогічного інституту. Проживає тут майже тисяча студентів. Багато робить партія, комсомольська і профспіськова організації вузу, щоб студенти в гуртожитку почували себе як дома. Добре обладнані кімнати побуту і відпочинку, чудова бібліотека, просторий читальний зал, літфонічний кабінет — усе це до послуг мешканців. Цікаво проходить часті зустрічі з випускниками інституту, кращими виробничниками заводу «Червоної зірки».

І все ж хлопцям і дівчатам, що проживають тут, гуртожиток не став рідною домівкою. Чому? Завважають деякі «добрішники». Скажімо, такі: відсутність коридорів та багатьох кімнат несприятливо, частково прогнила. Тер-

мінового ремонту потребують двері, меблі.

Майже два роки тому, біля жіночого гуртожитку, вприли всьому казану. Коли врахувати, що подвір'я не освітлюється, то зрозуміло, яка то проблема — потрапити до гуртожитку у вечірній час.

Обслуговує студентів їдальня № 13 комбінату громадського харчування Ленінського району. Та асортимент тарілок страв і ступінь виробів не завжди задовольняє їх.

Ожже, «добрішники» не так мало. Вони завважають нормальне життя, вчитися, відпочивати. Гуртожиток, позитивно, не став для його мешканців другою домівкою. Тому комітету комсомолу інституту, студпрофкомові, раддам гуртожитків слід глибоше вникати в життя студентів, краще знати їхні потреби і запити.

Р. ДАЙДАКУЛОВ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

У школах — екзамени

НА ВІРНИСТЬ ВІТЧИЗНИ

ЗДАЄТЬСЯ, замеркла школа. Здається, зникла напруга навчання. Але насправді напруга стала ще більшою — щодня йдуть екзамени.

І, може, заспівом для них був письменний твір з української мови та літератури в десятому класі.

Оля Татарова, секретар комсомольської організації Панчівської середньої школи, у своїй роботі писала про Вітчизну, про Комуністичну партію, про комсомол України, якому нині виповнюється шістдесят років. Наводила уривки з віршів улюблених поетів, а наприкінці схвильовано додала: ти чекаєш мене, Батьківщино. Ти чекаєш, що я увільнюся з такої трудової лави. Йду, моя рідна, моя дорога мати. Віддам тобі все — руки свої, думи свої, працю свою. Щоб ціла ти садами, рясніла пшеницями, щоб над тобою завжди голубило мирне небо. Широ запевняли Комуністичну партію у своїй вірності й комсомольці Валія Сазулік, Оля Синьока, Світлана Денисенко, Людмила Діденко, Сергій Романюк, Сергій Бринза. Екзаменаційна комісія поставила їм за їхні твори оцінку «відмінно».

Естафету випускників підхопили дев'ятикласники і восьмикласники. Чу-

дово відповідав Толя Медвідь. Лариса Ліщенко, Наталка Мицун писали про свій улюблений твір. Цікаві, своєрідні їхні думки про «Гайдамаки» Т. Г. Шевченка. Цікавий і правдивий їхній висновок — Шевченко з нами. Бо його полум'яна мрія про щасливе життя здійснилася. Здійснилася тому, що наш народ у Жовтні вели до перемоги партія більшовиків, Ленін...

Класи за класами кінчають складати екзамени. Та знов-таки перепочинку немає. Починається ще один важливий екзамен. На вірність Вітчизні у праці. Відновив роботу табір праці і відпочинку старшокласників. Піднято агору його червоний прапор. Щодня до табору прибувають машини. В полі — скільки оком сягнеш — пшениця. Добре посяїна, підживлена, вона, незважаючи на складні погодні умови, викинула важкий колос. Дівчатка зрізають колоски жита... А там почнеться обробіток кукурудзи, соняшнику. Тут уже на практиці перевіряються знання з хімії, біології, тут діти гартуються, тут викристалізовуються їхні мрії про майбутні професії.

І немає ніякого сумніву, що й цей екзамен піонерів і комсомольців Панчівської середньої школи складуть якнайкраще.

М. СТОЯН.
Новомиргородський район.

...І ВСІ ШЛЯХИ ВІДКРИТО

Досі кожному здавалося, що час тягнеться поволі, що вони все ще зовсім діти: третьокласники, восьмикласники... І раптом вони — десятикласники, випускники середньої школи № 4 м. Кіровограда.

Стрілка годинника показує дев'яту ранку. В класі на столах і партах багато квітів. Сьогодні — екзамен. Хвилюється Носте Свобода: «От біда. Один аркуш зіпсував, у мене й другий нікуди не годиться!».

«Що робити далі? Вчитися як працювати? Для мене відкрито всі шляхи», — пише Лариса Воробйова.
«Чи щаслива я? Це питання часто турбує мене. І я не роздумуючи відповідаю собі: так, я дуже щаслива! Бо я живу в прекрасній країні, ім'я якій — Україна Рад. Я щаслива, бо живу в прекрасний час, коли потрібні мої руки, мій розум...» Так думає Валія Гурова. Її думки наче продовжує Люба Радюнова: «...І нуди б ми не пішли, яку б роботу не виконували, ми завжди свято береглимо у своїх серцях образ рідної матері-Вітчизни, що відкрила нам дорогу до Щастя».

Н. ДЕРКАЧ,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ВАРТОВІ ЗДОРОВ'Я

Змагаються санпости Кіровограда

Нещодавно в Кіровограді відбулися змагання санітарних постів організації Товариства Червоного Хреста і Червоного Півмісяця. В них взяли участь форпости Кіровського й Ленінського районів Кіровограда.

Ці змагання продемонстрували вміння всіх учасників надавати першу медичну допомогу потерпілому, сприяти пропаганді профілактики травматиз-

му на підприємствах, інфекційних захворювань тощо.

Кращими санітарними постами Ленінського району визнано пости, що їх очолюють Н. І. Маркова, Л. Т. Сущенко та О. А. Мисько. У Кіровському районі переможцями стали санпости, де начальниками Р. П. Гончар, О. М. Нестеренко, Т. І. Пожидасєва та Н. І. Максименко.

І. СКРИННИК.

ПОВЕРТАЮЧІСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

МАЙЖЕ БЕЗ ЗМІН

АБО ЧОМУ НЕ ВІДБУЛАСЯ РОЗМОВА НАЧИСТОТУ У ДІВЧАТ КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ ЛІЦІОВАНЬНИКІВ-ПЛИТКОВИКІВ БУДІВЕЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ «ЦИВІЛЬБУД» ТРЕСТУ «ОЛЕКСАНДРІЯВЖБУД» ЗА АДМІНІСТРАЦІЄЮ УПРАВЛІННЯ, ТРЕСТУ І КОМБІНАТУ «КІРОВОГРАДВЖБУД».

ЧИТАЧІ «Молодого комунара», звичайно, пам'ятають відкритий лист дівчат названої бригади, надрукований у «Молодому комунарі» 15 лютого цього року. «Поговоримо начистоту», — запропонували будівельниці всім, від кого безпосередньо залежить їхня ритмічна робота щодня.

У листі будівельники порушили проблему плінності молодих кадрів у названих організаціях. Дівчатка сподівалися через обласну молодіжну газету отримати від адміністрації свого управління, тресту і комбінату відповіді на питання, що їх хвилюють. На жаль, досі керівники всіх трьох будівельних організацій мовчать. Можливо, не вважаючи за потрібне відповіді, вони вжили заходів для поліпшення організації та умов праці? Надія на це й покликала мене в дорогу.

З дівчатами комсомольсько-молодіжної бригади я зустрілася на будівництві нового 70-квартирного житлового будинку. Самої Наталі Висоцької — бригадира — того дня на будові не було: як донор ходила здавати кров у лікарню. Дівчат, дізналася, в колективі стало менше. З п'ятнадцяти лишилося дев'ять. Тетяна Бессараб, Тетяна Чиркова пішли працювати на будівництво ДРЕС, Наталка Воронцова — на будівництво допріг...

А як справи у тих, хто ще зостався?

Емма Захарова, наставниця випускниць училища, не набагато старша від них, але вже досвідчена будівельниця:

— Сьогодні приступили до роботи о дев'ятій замість восьмої години ранку. Спізнилися з розчином. Хоч шаблони виготовили нові, спасибі. А ось ножів, ножиць для різан-

ня плиток так і немає, користуюся саморобними.

— Якби це так завжди, як цього місяця, — підключилася до розмови Таїса Живилко, — все-таки годину чекали розчину, а не півдня.

— Як у березні та квітні, — уточнила Ольга Казакова. — По півнізми сиділи, чекаючи машини з розчином. А наприкінці квітня, щоб не вважалося за прогріт, прибирали сміття на балконах і площадках.

Хотілося почути думку про те, що змінилося в організації праці на будівництві після виступу дівчат у газеті, і від бригадира. Наталю Висоцьку я розшукала в гуртожитку — тільки-но прийшла з лікарні. Передаю коротко зміст розмови з дівчатами на будові. Бригадир твердив кивав і тут же продовжує розповідь по-другу:

— Нам так набридло вимушені простої, що через них ми не помічаємо тих зрушень, що сталися останнім часом в організації праці. Наприклад, нам виділили дещо з малої механізації — віконний підйомач, двічі видавали робочі рукавиці. Але майстрів, котрі б настроювали механізми, допомагали ефективно їх ви-

«Там, де не в пошані критика і самокритика, де бракує гласності в громадських справах, завждиється прямої шкоди активності мас».

(Із постанови ЦК КНРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи»).

користуватися, не закріпили.

Мені, на жаль, не пощастило того дня зустрітися з начальником управління «Цивільбуд» І. Федундом, до якого після розмови з дівчатами комсомольсько-молодіжної бригади виникли запитання. Перше — чому тривають простої в робочий час? Друге — доки дівчат використовуватимуть не за спеціальністю? На третє запитання — чому керівники трьох будівельних організацій не відповіли на критику молодих будівельниць? — відповідь одна: з часу опублікування листа мало що змінилося в організації праці, забезпеченні сприятливих виробничих умов для випускників профтехучилищ на будові.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Світловодськ.

А як відпочиваєте ви?

ЛЮБОВ ДО ЗЕМЛІ, ЛЮБОВ ДО ПІСНІ

Притихли глядачі. Затамувавши подих, слухають вони пісню. А мелодія її широка, привільна, як оці слова:

Наше поле, наше море,
Розляглось з краю в край.
Гей, гей! Ми щасливі
хлібодари,
Буде щедрий коровай.

Голоси у жінок напро-чуд чисті й гарні, здаєть-ся, повні того сонця та безмежжя, про яке спі-вають.

Вибухає оплесками зал. Знов і знов запрошують жінок заспівати, не відпускають зі сцени. Тепер лунає пісня про рідний колгосп, яка народилася з колективу.

І знову оплески. Так зустрічають наш хор скрізь, куди б ми не по-їхали. Понад десять раз виступали й нинішнього року. На районному огляді-конкурсі завоювали право участі в обласному.

А починалося все три роки тому. Тоді 25 учасниць новоствореного хору з такою любов'ю, з таким терпінням працювали над пісенним матеріалом, що невдовзі ми вже мали перші успіхи. Виступали перед своїми односельцями. А потім запросили нас на районне торжество, присвячене 60-річчю встановлення Радянської влади на Україні. Після концерту дехто питав:

— Хіба ці жінки не вчилися музичної грамоти? Невже всі вони працюють у полі?

І коли ми відповідали ствердно, нам не відразу вірили.

Народженню і становленню нашого самодіяльного колективу сприяли правління колгоспу, партійна організація. З увагою до самодіяльного мистецтва поставились го-

Розмову, почату керівником художньої самодіяльності Кіровоградського меблевого комбінату Я. Миничем на сторінках нашої газети 12 травня цього року, продовжує завідувач Іванівським сільським клубом Я. Коліничий з Новоархангельського району.

лова колгоспу Герой Соціалістичної Праці Л. Й. Шліфер, секретар парткому В. Г. Баул. При їхньому сприянні нам було виділено на придбання необхідних костюмів та інвентаря кілька тисяч карбованців.

Хор наш — це ще й колективний наставник юних учасників художньої самодіяльності. Пригадую вечір зустрічі зі старшокласниками, який називався «Хвала рукам, що пахнуть хлібом!». Багато розповідали жінки школярам і про виробничі свої справи, і про художню самодіяльність. А потім заспівали...

Влітку всі ми зайняті на виробництві. Жінки доглядають буряки. А я, клубний працівник, у гарячий час по можливості допомагаю колгоспіві — минаю року у жнива був помічником комбайнера.

Та при найменшій нагоді збираємося разом. Найпершими на репетицію приходять рідні сестри Марія Павлівна Жабоскриця, Людмила Павлівна Моторна і Галина Павлівна Нестерук. Вони у нас контролюють відвідування хору. Всі заміжні, але час і для сім'ї для пісні знаходять.

Співають у нас у хорі жінки з трьох різних ланок. А заспівачками ланкові Л. П. Кущенко, І. Мельниченко, М. Ф. Гордій. Усі вони — і наша солістка Л. О. Чумак, і співачки Г. Ф. Жулинська та П. П. Заремба, і інші — не уявляють свого дозвілля без хору. Односельці ж не можуть уявити колгоспних свят, вечорів без їхніх пісень.

Молодий наш колектив, теж попереду у нього ще нові злеті, нові творчі досягнення. Незмінним лишається одне: любов до пісні, любов до рідної землі.

Я. КОЛІНИЧИЙ,
завідувач Іванівським сільським клубом.

На лінійчій читач-газета

З початку року редакція отримала 2442 листи.

ВІДЛУННЯ ПУБЛІКАЦІЙ

Матеріал «Дві матері», опублікований у «Молодому комунарі» 26 травня цього року, схвилював багатьох наших читачів. Відгуки до редакції прислали молоді й літні адресати з різних куточків нашої області.

Сьогодні ми друкуємо два таких листи.

ЗІЧУ ЩАСТЯ

Так сталося, що у мене ніколи не буде дітей. Звичайно, я, як і всі дізната, мрію про весільну фату, про сім'ю...

Не збагну, як можна залишити двомісячну дитину. У мене це з голови не вкладається.

Якби Наталія Шибанова опинилася в моєму становищі, то, гадаю, вона б гостріше відчула втрату материнської гідності.

Велике спасибі Вам, Пелагіє Дем'янізю, за Вашу турботу і ласку. Прийміть мої слова щирої вдячності за те, що Ви маєте таке добре серце.

Хай у Вашого сина і у Вас буде хороша невістка і дружина.

Зичу Вам щастя, любові, найсвітлішої любові до людей, до землі.

Н. Д.
Малозисківський район.

ПРАВИЛЬНЕ РІШЕННЯ

Мене дуже схвилював матеріал «Дві матері». На жаль, у нас іще трапляються такі матері, як Н. Шибанова. Думаю, що вони — люди слабхарактерні, слабодухі. Бояться труднощів, живуть лише для себе.

У кожній сім'ї трапляються неузгодження між чоловіком і жінкою. Але все це треба переборювати. Потрібно йти на

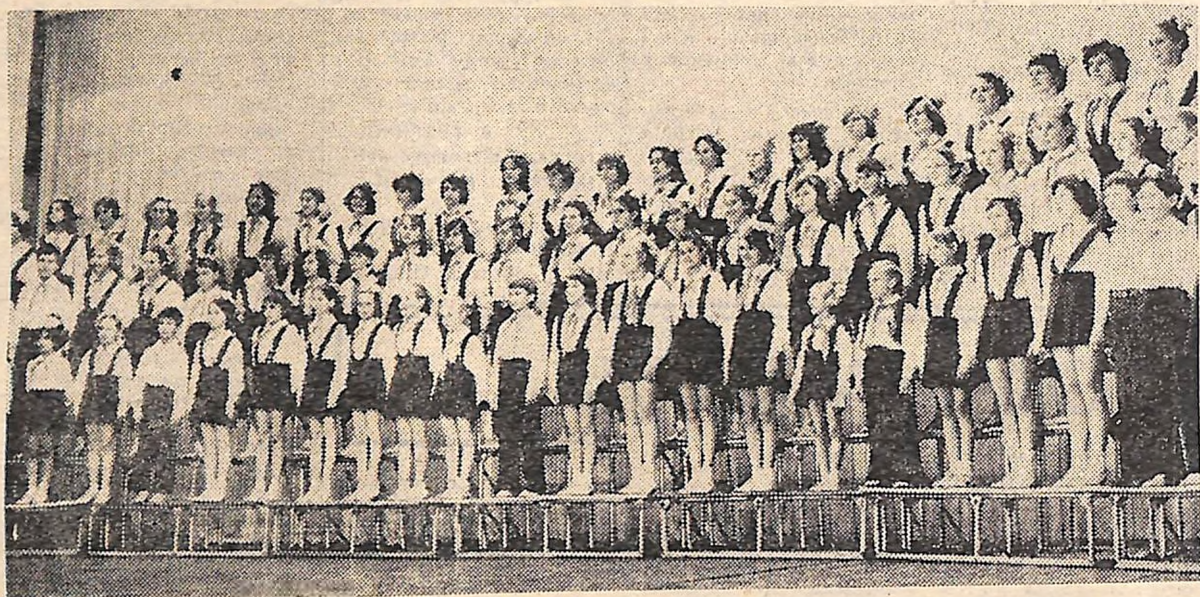
розумний і необхідний компроміс і дружині, і чоловікові.

Я вважаю, що у випадку, про який розповіла молодіжна газета, молоді мати Н. Шибанова зчинила егоїстично. І суд ухвалив правильне рішення, залишивши маленького Миколку у його батька, Миколи-старшого.

В. КОМЕНІК.
м. Долинська.

Дитяча хорова капела «Соловейко» Кіровоградського Палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна, якою керує М. П. Макода, співає вже десять років. У її репертуарі — складні твори піонерської тематики. Капела брала участь у республіканських конкурсах дитячої художньої творчості, була лауреатом.

На знімку: виступас хорова капела «Соловейко». Фото В. ГРАКА.

ЗАПРОШУЄМО ДО РОЗМОВИ

МОПЕД для сільського жителя — не досить зручний і вигідний вид транспорту, але... Дедалі частіше доводиться чути на нього нарікання від літніх людей, від людей пенсійного віку. Ні не подумайте, що вони розчарувалися в цій симпатичній і швидкохідній машині. Справа зовсім в іншому.

Чи доводилось вам, читачу, спостерігати таку картину: вулицею села, частіше пішохідними дорожками, вижимаючи з мопеда всю «душину», несеться на цих дітях?

Я зустрів одного дідуса, що йшов із сільради. Він поскаржився мені:

— Скажіть, чи знайде хто управу на отих шибеників, що збираються разом і до темної ночі вулицями села розносять вереск мопедів? Ми вже згубили разом з цим у них високу культуру, повагу до старших. Про тих, хто приніс нам тишу для мирного життя, повинні дати всі ми разом.

МОПЕД: ДОБРЕ ЧИ ПОГАНО?

Дитинство дідусів, батьків... Вони не знали того, що мають такі діти. Чи мають право батьки мати це розповідати про ті часи сьогоденним школярам? Звичайно, ні. Адакже надмірно, без потреби газетним моведцям по вулицях, діти порушують тишу, спокій тих, кому сімдесят, у кого хворе серце.

В одному селі, наприклад, водії, дізнавшись, що в будинку лежить тяжкохворий, вирішили їздити іншим шляхом, хоч це було й невигідно.

Тож хотілося б, щоб батьки, купуючи мопеди, магнітофони, програвачі, приймали своїм дітям, виховували разом з цим у них високу культуру, повагу до старших. Про тих, хто приніс нам тишу для мирного життя, повинні дати всі ми разом.

М. ЛИТВИНЕНКО.
с. Павлиш,
Онуфріївський район.

НАЗУСТРІЧ ОЛІМПІАДІ-80

У наші бібліотеці діє цикл книжкових збірок з оглядами літератури «Спасибі, спорт!», де розкрито теми: «Спорт — посол миру», «Відомі спортсмени країни», «Олімпіада-80».

Читачі-старшокласники мають змогу ознайомитися з історією Олімпіади.

А з ного-музичному відділі до їхніх послуг — цікаві діафілми та грампластики спортивної тематики. На допомогу бібліоте-

кам області ми розробили методичні поради щодо проведення днів інформації «Здоров'я і рекорди — завдяки спорту», цикл цікавих повідомлень «Від А до Я по країні спорту», спортивну вікторину «Що ти знаєш про Олімпійські ігри?»

Л. ПОЙДА,
старший бібліотекар
обласної дитячої бібліотеки імені А. П. Гайдара.

НАТИСК ВЕЛИКОЇ ВОДИ

Надавши чимало високою вимірності весни цього року. Рівень підняття води в рідкі річки Європецької частини країни перевищив рекордні показники за останні 50—80 років.

Висока повнь спостерігається в Сибіру. На східних схилах Уральських гір, звідки беруть початок ріки, які впадають у Тобол, Іртиш, Об, сибір минулої зими було двох більше норми.

Якщо на Україні, в Білорусії, Литві, Центральному Чорномор'ї зони РРФСР стікні, яка зведеться серйозної шкоди, якщо відступити, то жителів басейнів Волги і Дону небувало повнь продовжує доставляти чимало клопоту. Висхідний різкого потепління в травні, яке викликало бурхливе танення снігу і зливи підняття рівня води в річках, були піднялися окремі території Тюркської, Кірово-Урalsької, Перм, ряд промислових підприємств і господарських об'єктів. В Астраханській області затоплено багато десятків тисяч гектарів родючих земель.

(ТАРС).

Він рідко розповідає про себе. Розказує здебільшого про своїх бойових побратимів із 73-ї гвардійської Червонопрапорної Сталінградської - Дунайської стрілецької дивізії. Зустрічаючись із молодими робітниками автобаз тресту «Кіровоградськбуд», колектив якої він очолює, згадує бої під Харковим, у Молдавії, Болгарії, Румунії, Угорщині, Югославії. І напередодні свята Перемоги на уроках мужності Герой Радянського Союзу Микола Юхимович Ерещенко веде мову про Бєлград, про останній хвилини війни. І навіть той, хто вже не раз слухав ветерана, просить розповісти про епізод, коли старшина Ерещенко лавив гранати, які йому кидали товариші з сусіднього будинку...

...І здалося йому, що він потрапив у велетенське підземелля, начинене вогнем і димом. Невже немає звідси виходу? З поги юнність кров, та її він пересилати. Хіба що клантем сорочка. А паском обцурював по-

На урок мужності

ПРОРІВ З ПОЛУМ'Я

гу Абдуллаєва. Той притих, втративши багато крові. Щось бльовоче. Потім — мов дитина:

— Водичка!

А дим палає. В підвалі лише вони — старшина Микола Ерещенко і його поранений товариш.

Тільки піднявся нагору, відчинив ляду, а напроли два гітлерівці. Кожному — по одній кулі з пістолета.

Пробіг у кімнату, наблизився до вікна. На бруківці побачив кулеметний пізод. Миттю вихопив гранату, кинув у вікно. Вибух — і кулемет замов. Біжить далі старшина Ерещенко, коридором, до виходу, а на зустріч йому... фашистська граната. Ось-ось упаде на голову. Микола робить рп-

вок і ховається за рогом. Не зачепило, пронесло!

Знову до вікна, щоб кинути гранату в будинок, що напроли — відти б'є ще один ворожий кулемет. Перша не долетіла, друга — точно в ціль.

І так до вечора. Витратив майже всі боєприпаси, та підмоги немає — не можуть прорватись автоматники до будинку, в якому етікає кров'ю Абдуллаєв. А тут ще й самохідку підтягли гітлерівці. Ог би вибухнула!

Спустився в підвал, струсив на пересохлі уста товариша останні краплі води і знову нагору, до пробігів в етілі. Кричить старшому лейтенантові Кисельову:

— Дайте мені гранати!

— Уся вулиця прострілюється, безперервний вогонь. Хочемо прорватись до вас — засліп.

— Кидайте звідти — я зловлю.

Кинули спочатку запал, загорітий у напір. А протитанкова граната не долетіла, дзенькнула на тротуарі. Микола поповз до неї. Над головою — півки вогню. Не зачепило. Повернувся неушкодженим. І за якусь хвилину з палаючої самохідки вже випадали фашисти. По них можна й з пістолета — останні три патрони заважали гітлерівцям.

Стемніло. Тепер можна переправити в сусідній будинок пораненого Абдуллаєва. Поклади його на матрац, прив'яжи мотузок. Че-

ребіт на протипалящий бік вулиці і потягнув до себе матрац.

— Спасибі, Миколко! Тепер я виживу...

— Це подякуй жінці, яка он там, на другому поверсі. Вона дала для тебе води, показала всі виходи з будинку. І ми врятувалися з самого пекла.

Бєлград палав. Вулиці бої гонілися за кожний будинок. Вони нагадали Ерещенку село Батін, що на Дунаї. Там він з двадцятьма бійцями, переправившись на західний берег, відбив всім контраатак гітлерівців, які перешкоджали розширенню плацдарму. Але на березі Дунаю можна було окопатися, заховатися за бруствер, а тут кляті фрици лізуть з усіх усяд.

І двадцятирічний старшина Микола Ерещенко підводиться на повні зріст:

— В атаку!

Останній хвилини війни. Кожна з них підорядкована одній меті — віддати усього себе перемозі над ворогом.

М. ВІНЦЕВИЙ.

- Миронівка — село спортивне. ● Легкоатлети перед фінальними стартами VII Спартакіади України.
- Як позбутись хвороби «сидячих»?
- Нормативи комплексу ГПО складають першокласники.

У КОЛЛЕКТИВАХ ФІЗКУЛЬТУРИ

ЗА ЧЕМПІОНОМ — НОВАЧОК

Іван Письменников так і сказав тоді на комсомольських зборах:

— Кожен молодий виробничник повинен записатись у спортивну секцію, кожен комсомолец має сидіти залік з фізичної та військово-технічної підготовки.

— А хто ж тренуватиме початківців? — перепитували його.

— Наші кращі спортсмени — наші чемпіони і рекордсмени.

З тенісистами став працювати першорозрядник Павло Перевертайло, колгоспний шофер. А вихователь дитсадка Наталка Гончаренко гуртувала легкоатлетичну секцію. Шофер Микола Головіко зібрав майбутніх гирьовиків. З бажаннями займатись ігровими видами спорту йшов на спортивні майданчики сам Іван Письменников, інструктор по спорту колгоспу імені Ульянова.

Недовзі — перша проба сил. Олександр Скопик у тирі вибив 40 очок з 50 можливих. Михайло Бобка підтягується на перекладині 13 разів, а Іван Харитонович — 10. Рекорд установила Наталя Гончаренко, яка подолати стометрівку за 12,6 секунди. Першою серед жінок склала нормативи комплексу ГПО дружина Івана

Письменникова — Галина. Про кращих спортсменів села інструктор по спорту розповів у стінній «Старт». Найбільше похвала — на адресу сім'ї П. А. Гончаренка: і він, і син, і дочка займаються спортом.

...Закінчився робочий день. Збираються біля сільського клубу юнаки і дівчата. Інструктор по спорту Іван Письменников уже приготував м'ячі, спортивні костюми, дрібнокаліберні гвинтівки. За

кілька хвилин усі йшли на стадіон.

— А в неділю зберемося біля ставу, — сказав Письменников. — Будемо складати залік з плавання.

І так щодня. Інструктор по спорту веде своїх ровесників до високого фізичного гарту. До краси.

В. ГУЗЕНКО,
голова Світловодської районної ради ДСТ «Колос».

На знімку: **І. ПИСЬМЕННИКОВ.**
Фото В. ГРИБА.

ГІПОДИНАМІЯ ПОСТ БАДЬБОРОСТІ «МК»

РЯТУВАТИСЯ ВІД НЕЇ — ЗНАЧИТЬ
АКТИВНО РУХАТИСЬ

ДО ТИХ, у кого «сидяча» робота, гіподинамія наближається блискучо. І вчені радять тоді:

— Ходіть, ходіть по роботі і з роботи яшкни. Десятьох кілометрів активної ходи щодня досить, щоб урятуватися. Рухайтесь, — і ви врятуєтесь.

То що ж таке гіподинамія?

Одне із суперечностей, народжених бурхливим прогресом науки і техніки в різних сферах людської діяльності, є суперечність між великими фізичними і психічними перевагами, пов'язаними з інтенсивним освоєнням людиною природних багатств, складної техніки, просторів тощо. І прогресуючим зникненням рухової активності, що зумовлене зростаючим впровадженням у виробництво, обслуговування й побут засобів механізації та автоматизації.

Недостатня рухова активність, або гіподинамія, негативно впливає на організм людини, її здоров'я. Доведено, що в умовах гі-

подинамії в організмі людини виникають і розвиваються такі порушення анатомофізіологічних і компенсаційних процесів, які не тільки істотно знижують її працездатність, пристосованість до несприятливих факторів зовнішнього середовища, а й прискорюють старіння, призводять до захворювань. Іноді з тяжкими наслідками.

Тан, наприклад, в умовах доволі недостатньої рухової активності порушуються нервово-рефлекторні процеси, координація рухів, діяльність серцево-судинної і дихальної систем, обмін речовин. Кісткова тканина втрачає силу, зменшуються в розмірах органи і тканини організму.

Тому проблема гіподинамії стає проблемою соціальною, успішне розв'язання якої залежить від спільних зусиль медиків, психологів, соціологів, громадськості. Важливе місце в розв'язанні цієї проблеми належить фізичній культурі і спорту.

Неспортивно доведено, що рухи, фізична праця є життєвою потребою люди-

ни, особливо в молодому віці, могутнім засобом у боротьбі з небезпечною гіподинамією. Регулярні заняття фізичною культурою і спортом позитивно впливають на організм: поліпшують діяльність і узгодженість нервової, серцево-судинної й дихальної систем, опорно-рухового і травного апарату, підвищується працездатність, здатність протистояти негативним впливам зовнішнього середовища.

Фізкультура і спорт допомагають людині розвинути свої сили, свої можливості. Вони позитивно впливають на людину, роблять її стрункою, красивою, зміцнюють фізичні і духовні сили, вселяють бадьорість і енергію. Оздоровчий вплив фізичних вправ і спорту на організм стає ще значнішим, якщо вони поєднуються в розумних межах із засобами загартовування, такими, як водні процедури, сонячні й повітряні ванни.

О. СКЛЯРЕНКО,
головний лікар обласного лікувально-фізкультурного диспансеру.

ДО ОРБИТИ нашого масового оздоровчого комплексу буде залучено ще одну групу дітей. Всесоюзна рада з комплексу ГПО розглянула і схвалила форми та вимоги комплексу для хлопчиків і дівчаток 7—9 років. Щоб здобути срібний чи золотий значок, дітям треба під час змагань чи занять виконати різні вправи. Наприклад, узяти участь у кроці, вміти плавати, ходити на лижах або їздити на велосипеді на різні відстані, лазити по канату, долати смугу перешкод...

— Знаменно, що розмову про здоров'я нашого зростаючого покоління ми вели в переддень Міжнародного дня захисту дітей, — сказав кореспонденту ТАРС льотчик-космонавт СРСР, двічі Герой Радянського Союзу О. А. Леонов, який вів

ОРБИТА ЮНИХ —

НОВИЙ СТУПІНЬ
ФІЗКУЛЬТУРНОГО КОМПЛЕКСУ

засідання. — Сім років роботи за новими нормативами ГПО виявили необхідність створити початковий ступінь для молодших школярів. Готуючись до стартів, беручи участь у загальнонаціональному, щоб отримати свій перший спортивний значок, діти люблять заняття фізкультурою, стануть сильшими й сміливішими.

На засіданні ради було також схвалено програму і розрядні вимоги змагань із зимового багатоборства комплексу ГПО.

КИРОВОГРАДСЬКИЙ стадіон спортклубу «Зірка» став одним із «традиційних» спортивних комплексів, де республіканський спорткомітет проводить зональні змагання на Кубок України з легкої атлетики. Нинішні були третіми. До Кіровограда приїхало понад 250 представників «королів» спорту з Донецької, Ворошиловградської, Дніпропетровської, Кримської, Житомирської, Івано-Франківської та інших областей. Серед учасників було чимало майстрів спорту міжнародного класу, провідних легкоатлетів республіки — переможців і призерів всесоюзних та міжнародних турнірів.

Інтерес до цих змагань зумовлювався ще й тією об-

ставиною, що вони для багатьох були останньою пробою сил перед фіналами VII Спартакіади УРСР з легкої атлетики. А вже 18—21 червня в Донецьку пройдуть спартакіадні поєдинки чоловічих легкоатлетичних дружин, а з 25 червня — жіночих.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

ОСТАННЯ ПЕРЕВІРКА

Для організаторів змагань найбільш результативним був перший день. Рахунок перемог відкрив червонозорівець майстер спорту Леонід Левченко (тренер В. К. Іванець). У другій спробі він у потрібному стрибку подолав відстань 15 метрів 55 сантиметрів. І хоча це не найкращий для спортсмена показник (особистий рекорд Левченка — 16 м 09 см), та суперники не змогли перекрити його.

А ось переможець у штовхання ядра Сергій Акимов з Кіровоградського заводу радіовіровів став ще й новим рекордсменом області: 17 метрів 73 сантиметри — це на 33 сантиметри більше від попереднього найвищого досягнення, яке належало йому ж.

Під завісу першого дня змагань піднявся вихованець тренера М. Є. Жеребятська з Олександрії Ольга Демеха. Вона була першою на фініші 1500-метрової бігової дистанції з часом 4 хв. 31,2 сек. Але і тренер, і сама спортсменка незадоволені. Ольга не дотримала заздалегідь розробленого графіка бігу і на другій 400-метровій розгубилася дорожчій секунди.

За підсумками другого дня можна відзначити Любов Савенко зі спортклубу «Зірка». Вона в бігу на 800 метрів фінішувала другою.

Однак кіровоградці — учасники турніру з інших легкоатлетичних дисциплін — не змогли підтримати своїх лідерів. Тому загальнокомандний результат виявився невисоким. Збірна області посіла лише п'яте місце. А вище за неї розташувалися атлети Дніпропетровської, Кримської, Донецької і Чернігівської областей.

ПО закінченні змагань я попросив відповісти на ряд запитань началь-

ника відділу республіканського спорткомітету, заступника майстра спорту П. І. Денисенка.

— Ви були присутні на всіх трьох зональних турнірах на Кубок України, що проходили в Кіровограді. Розкажіть про значення і результати нинішніх.

— Значення цих змагань передусім у тому, що молодим спортсменам надано можливість порівнювати свої результати з результатами суперників. Найбільш талановиті прилучаються до великого спорту. Щоразу після таких поєдинків хтось міцніше утверджує себе в легкій атлетіці, поповнюючи резерв класних спортсменів. Саме з точки зору резерву цікаві такі учасники, як бігун на довгі дистанції з Дніпропетровська Ігор Бреславський, стрибун із жердиною Олександр Орендар із Черкаської області, стрибун потрібним стрибком Леонід Левченко з Кіровограда...

— Як ви оцінюєте результати виступів кіровоградських спортсменів?

— Вважаю, що цього року вони для них найбільш вдалі. Відчуваються позитивні зрушення в організації збірної команди. Показово і збільшення призових місць у цих змаганнях.

— Що б ви побажали кіровоградській легкій атлетіці?

— Хотілося б, щоб удосконалювалась тренувальна база. Дещо вже зроблено. Ці змагання проводились на оновленій біговій доріжці стадіону «Зірка». Це вже певне позитивне зрушення. Треба надалі дбати і про організаційну згуртованість збірної команди області. І, звичайно, слід мати більше віри у свої здібності тренерів Кіровоградщини. Серед них є люди, які можуть підготувати спортсменів і в збірну України.

Приємно чути такі доброзичливі побажання нашим легкоатлетам перед фінальними спартакіадними стартами. І ми не перестаємо надіятись, що Донецькі зустріне їх у зоні шалючих.

М. ОРЛЮК.

VII СПАРТАКІАДА УРСР

Виручила Юлія Кривчак

У Дніпропетровську закінчилися фінальні змагання з плавання за програмою VII літньої Спартакіади УРСР. В них взяли участь і представники Кіровоградщини. Наші земляки на голубих доріжках набрали 44 очка. Тридцять одне з них на рахунок вихованки світловодського «Авангарду», нині учениці школи-інтернату олімпійського резерву міста Ленінграда майстра спорту СРСР Юлії Кривчак. Якщо врахувати очки, завоювані не міжвідомчої першості України, то в заліковій копилці області їх 85,5, у авангардівіці — 77,75, у «буревісниках» — 10,75.

В. ТВЕРДОСТУП,
громадський кореспондент «Молодого комунара».

ФУТБОЛ

УПЕВНЕНІСТЬ

„РАДИСТА“

На стадіонах республіки відбувся четвертий тур чемпіонату України з футболу серед команд колективів фізкультури. Кіровоградський «Радист» у Світловодську прийняв «Супутника» з Полтави і добився перемоги — 4:1. «Ятрань» у місті Переомайську, що на Миколаївщині, зустрічалася з одним із лідерів третьої зони — «Фрегатом». Тут було зафіксовано нічию — 2:2. М'ячі у ворота господарів поля забивали Сергій Пироженко та Олександр Муха. Знаменський «Локомотив» у Миколаєві зазнав поразки від «Океану» — 0:1. А олександрійський «Шахтар» програв у Херкові «Маяку» — 2:5.

Е. АЛЕКСЕЄНКО,
суддя республіканської категорії.

Європейське «золото» — радянським акробатам

БУДАПЕШТ. (ТАРС). Десятьнадцять золотих, п'ять срібних і три бронзові медалі завоювали радянські майстри спортивної акробатики на чемпіонаті Європи, який завершився в угорському місті Сегеді. Наші спортсмени добилися титулів абсолютних чемпіонів континенту в усіх семи розрядах.

Редактор
М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунарь» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.
На украинском языке.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2 45 36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2 46 87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2 45 35; фотолабораторія — 2 56 65; нічна редакція — 3 03 53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.